

materiálem; množství materiálu je však stále ještě nezpracováno, a to jak z literatury předhusitské, tak hlavně z pohusitské literatury humanistické. Na tomto materiálu budou jistě badatelé muset řešit řadu otázek. Tak např. na materiálu české proveniencí stále ještě není detailně doloženo, co středověk v oblasti písemnictví přinesl nového proti antice a co nového proti středověku přinesl zase humanismus. Lze ovšem namítnout, že najít české specifikum bude značně obtížné, vždyť latina pro svou univerzalitu dovozovala literárním projevům rychlé rozšíření po celé vzdělané Evropě. To je jistě pravda, přesto bude třeba pokročit dále v hledání a zkoumání center latinského písemnictví v českých zemích, která měla v českém prostředí velký dosah, namnoze však byla z mnoha příčin od ostatního světa izolována; témata, koncepce i základní tendence prací, vycházejících z těchto center, nesou pečeť českého prostředí. K ryze českým cílům jsou zde adaptovány základní literární žánry latinského středověkého písemnictví — legenda, kronika a duchovní poezie. Zde jsou také kořeny některých žánrů česky psané literatury, např. dramatu. Hledání české specifčnosti v latinském písemnictví nás také jistě přivede k vyššímu hodnocení tvorby odrážející a vyjadřující reformní myšlenkové vření druhé poloviny 14. století, které vyústilo v husitským revolučním hnutí.

Syntéza nových Dějin poskytuje dalším bádáním v oblasti latinské literatury spolehlivý základ. Z něho může vycházet při pokračování ve studiu a hodnocení latinských děl vzniklých v českých zemích a od něho může přejít i k soustavnému zkoumání těch rukopisných skladeb (unikátně dochovaných právě v českém prostředí), které jsou nepochybně součástí evropské kultury středověké.

Milan Kopecký

Minoica und Homer. Eine Aufsatzsammlung. Hrsgg. von V. Georgijev und J. Irmscher. Deutsche Akademie der Wissenschaften zu Berlin, Schriften der Sektion für Altertumswissenschaft 29. Berlin, Akademie-Verlag 1961. Stran 70. Cena DM 12,50.¹⁾

Sborník *Minoica und Homer* obsahuje osm studií, jež na konferenci Výboru pro podporu klasických studií v socialistických státech konané v Erfurtu v prosinci 1958 badatelé buď přímo přednesli k prvnímu tématu konference, anebo aspoň dodatečně k tomuto tématu zaslali. V této zprávě nebudeme rozebírat všech osm statí; o šesti z nich, totiž o těch, které byly na zasedání přímo předneseny, byl už náš čtenář informován v čísle E 4 (1959), 142. Šlo o referáty, kterými k jednání konference přispěli *Georgijev, Bartoněk, Riemschneiderová, Stoll, Marót a Graur*. Z nich je zde třeba se vrátit ještě jednou jen k příspěvku Georgijevovu. Tento účastník konference totiž v korektuře připojil k svému původnímu referátu ještě zvláštní dodatek (str. 18), v němž opírá svoje tvrzení o smíšeném charakteru jazyka lineárního písma B navíc o Blegenovo zjištění, vyslovené na Třetím mezinárodním kongresu klasických studií v Londýně v r. 1959, že totiž pylští Neleovci přišli patrně do Meséie — podle G. původně ionské — z aiolské Thesalie. — Dodatečně zaslali k tématu příspěvky H. Reuschová a A. Salač. H. Reuschová přispěla článkem *Zum Problem des Thronsaales in Knossos* (str. 31—39), v němž se vyjadřuje k otázce chronologie trůnního sálu v Knossu, a vyslovuje se nakonec pro tradiční názor Evansův, že trůnní sál pochází z doby před r. 1400 př. n. l. (nesouhlasí tedy s C. Blegenem, který vyslovil ve sborníku *Minoica, Festschrift-Sundwall*, Berlin 1958, str. 334 n., domněnku, že trůnní sál i tabulky lineárního písma B z Knossu mohou být i z doby podstatně pozdější). V druhé stati, nadepsané *Der Zeusadler und Homer* (str. 45—50), rozebral A. Salač ta místa u Homéra, v nichž se hovoří o orlu, a ukázal, že v homérských básních není ještě orel nějakým stálým Diovým atributem. — Závěrem je třeba zdůraznit, že sborník *Minoica und Homer* znamená cenný a následování hodný přínos do souboru prací o staré Egeidě a nejstarším Řecku.

Antonín Bartoněk

¹⁾ Při této příležitosti opravujeme nemilou chybu, ke které došlo v čísle E 5 na str. 164: Sborník *Minoica, Festschrift zum 80. Geburtstag von Johannes Sundwall*, Berlin 1958, vydal nikoli J. Irmscher, nýbrž dlouholetý badatel v oboru starověkých východních písem *Ernst Grumach*.